

УКРАЇНСЬКА ДУМКА

Виходить о годині 8. рано.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ Й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10.

Передплата:

Місячно	68 М
Чвартірочно	138 М
ЗА ГРАНИЦЮ:	
Місячно	138 М
Роздільно число	4
ЧЕТВЕРГОВЕ ВИДАННЯ:	
Місячно	12 М
Чвартірочно	28 М

Ціна одного примірника:
3 марни.

ОГОЛОШЕННЯ:
Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 3 М., в „Надісланій“, в „Оповідках“ і вкрюльній 3 М. Між новинами і в редакційній часті 12 М. За дрібні оголошення платиться по 1 М. від слова; товстим друком подвійно.

Чи заповідь безладдя?

Минулої суботи на засіданні Ради народних міністрів УНР. в Станиславові без дискусії відкинуто проект повної конституції Української Народної Республіки. В засіданні Ради міністрів не взяло 4 членів кабінету (Прокопович, Ніковський, Огієнко, Стемпковскі), а прецінь для вирішення такої важкої справи булаб вимагана поява всіх міністрів. Найбільш рішуче виступив проти конституції А. Лівіцький, цей найяскравіший виразник йовіальної безжурности що до державних справ України, весельчак, безконтрольний маленький самодержець на зразок бувших міністрів Його Імператорського Величества Миколи II. Він, що від варшавської декларації з 2. грудня 1919. щасливо просмикався через всі політичні супротивности, що безкарно на сміхався над ідеалом українського народу, цей егоїстично тверезий політичний ливоскок — хоче й далі вести політику купки нужденних олігархів, що зміють на широку скалю „жити з України“. Європеїзація державного життя на трівких законних демократичних основах, усунення безладдя, хаотичности, викорінення політичної махніщини — все те не бажане для лівобережного „Талейрана“. Він хоче дальше безконтрольно капоситися на стражденим організмі українського народу, видавати закони „по телеграфу“... А за ним на шурочку йдуть інші „народні“ міністри (чому вони „народні“ — Господь знає). Тільки один одинокий міністер Архипенко мав цивільну відвагу твердо обстоювати конституційний принцип, вважуючи, що внутрішні і зовнішні відносини негайно домагаються від українських урядових чинників ясно й невдвозначно виявити державну фізіономію через проголошення повної тимчасової конституції Української Народної Республіки. Та його голос був голосом волюнчого в пустині. „Народні“ міністри не бажать мати ніяких основних законів, вони задовольняються „наказами“, яких ніхто не буде виконувати.

Здавалося, що після стільки гірких, кривавих досвідів, після важких переходів, будучи не раз і не два над берегом пропасти, руїни і невідкличної затрати — відповідальні чинники українського уряду закинуть гуртківство, сектарство, безконтрольне хазяйнування і беззаконне „панування“, т. зн. всі приййоми і методи „державного будівництва“, котрі в осени 1919 р. довели до кам'янецької катастрофи.

Здавалося, що на зміну того всього прийдуть люде холодного державного розуму, що вони опруться на свідомі активні сили широких кол українського громадянства, що проголошенням тим-

часової конституції очеркнуть права й обовязки українського громадянина, що тим самим створять основи правового державного будівництва і законного ладу.

На жаль, так не сталося. В суботу 23. ц. м. затріюмфувала політична махніщина, зареготався чорний демон анархії, безладдя буде дальше жерти здоровий організм українського народу — аж поки не прийде повна і остаточна катастрофа української державности і нове ярмо не пригне українського громадянства.

Відкинення пресекту конституції, ухваленого правительственною комісією під проводом мін. закордонних справ А. Ніковського — осолоджує А. Лівіцький своєю декларацією, поміщеною в польській „Газ. Вечорній“ (ч. 5503 з 26. X) що — мовляв — політика українського уряду буде консеквентно „демократична“, що „наша (себто А. Лівіцького і його товаришів) політична платформа оперта на ґрунті суверенности і необмеженої влади народу“. Читаючи такі глибокі заяви голови Ради „народних“ міністрів, не знати, чи плакати — чи сміятися. Якуж демократичну політику має на думці А. Лівіцький, коли широка кола громадянства є викинуті „за борі“ від всякої участі в правлінню? „Необмежена влада народу“ є тільки дрібною монетою, що давно вийшла з обороту. Хіба, що „ту необмежену владу“ розуміти так, що уряд робитиме свою перед ніким невідповідальну політику, а народ — не звгажуючи на купку дрібних слігархів — своєю. Правда, п. Лівіцький показує українському громадянству грушки на вербі в формі Державної Народної Ради (передпарляменту), кетрої скликання одночасно відкладається „ad calendas graecas“ („по освободженню відповідних просторів У. Н. Р.“).

Українська державність переживає переломові хвилі, купка дрібних олігархів кпить собі з українського громадянства. Найвищий час, щоби українське завзбучанське громадянство вийшло із стану пасивности, щоби перенялося де візою безсмертного Франка: „Кожний думай, що на тобі мільонів стан стоїть, що за долю мільонів мусиш дати ти одвіт“, щоби піднесло свій голос в обороні демократії і конституції, щоби не дозволило на новий розвал української державности, бо відповідальність перед історією тяжить на ньому. Кожний народ має такий уряд, на який заслугоє.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

Довкола війни і мира.

Українсько-більшевицьке перемир'я.

Вістка про українсько-більшевицьке перемир'я як доносить „Речпосполіта“ потверджується. Перемир'я почалося дня 21. ц. м., покищо заключено його на протяг чотирьох днів.

Ще про ратифікацію.

Польський уряд вислав вчора радіодепешу до Москви під адресою мі-

ністра заграничних справ Чічеріна з повідомленн м про ратифікацію прелімінарного договору в Ризі.

Під адресою польської мирової делегації в Ризі наспіло повідомлення, підписане Чічеріном про те, що центральний виконавчий комітет совітів ратифікував мирові прелімінари. Рівночасно Чічерін запропонував, щоби виміна ратифікаційних грамот наступила дня 2, падолиста в Ліваві.

Зміна в складі польської делегації.

Як доносять до польських часописів з Варшави, кружляє там чутка, що місце дотеперішнього голови польської мирової делегації Домбского, займе на властивих мирових переговорах підсекретар стану д-р Врублевскі або польський посол в Ревлю Васілевскі. На конференцію не пойдуть також соймові послы, бо парламентарна ситуація вимагає їхньої присутности в краю.

Побіда большевиків на Сибірі.

З Москви доносять, що 21. жовтня ц. р. большевики заняли місто Чита, останню місцевість, яка ще була в руках контрреволюціонерів.

Ширить щиро народний часопис
Українська Думка

„Austria rediviva“.

Під таким написом помішує львівська „Хвіля“ передовицю, якої зміст і характер заслугоє на увагу тим більше, що ходить тут о державну принадлежність Східної Галичини і становище, яке в тій квестії стараються заняти жидівські партії.

Як відомо, в Тернополі повстав, безпосередно по большевицькій інвазії жидівський міжпартійний комітет, який поставив собі завданням переведення акції в справі праводержавного відношення Східної Галичини до польської держави. Задумувано скликати загально жидівську конференцію, на якій мало бути це питання вирішене, очевидно без примусу з гори чи натиску з боку. Одначе польська адміністраційна влада, побоюючися може некорисного висліду нарад того рода конференції, рішила узяти „ініціативу“ в свої руки. Отже вислано до усіх галицьких старостів обіжник, в якому поручено: „вийти в контакт з усіми жидівськими громадами в повіті та втягнути до тої акції замітніші і впливові особистости з посеред Жидів, як також жидівські товариства, о скільки вони не стоять на непримиримо ворожому становищі супроти польської держави“.

З одного маху витворилася нездорова атмосфера, яка в питаннях, що повинні вирішитися вільними голосами жидівського народу, вносить передсмак морального чи адміністраційного примусу. Є це стара австрійська система, практикована в Галичині при кождочасних соймових чи парламентарних виборах. Отже Польща — це на думку „Хвилі“ — „Austria rediviva“. „Старости зачнуть отже — втягати до акції замітніші і впливові осо-

бистости з посеред Жидів і очевидно, — що з гори можна передбачити — узискають від них прихильні заяви, бо инакше вони наразили би свою екзистенцію. При допомозі такої методи сподіється краєва влада позискати заяву волі, на яку можна би покликатися як на вислів свободної волі жидівського загалу в Східній Галичині, при чому, при цілковитому незнанню відносин, забуває на факт, що в зорганізованих політичних сторонництвах питання принципіального характеру вирішувать начальні органи, що вийшли зі свободного вибору а не одиниця навіть цілі льокальні групи“.

Правда, офіційний сьоністичний орган не вважає зайвим підчеркнути, що „серед Жидів нема ані одного напряму, який стояв би на принципіально ворожому становищі супроти польської держави“, але також з натиском стверджує факт, що нема ані одної фракції поміж Жидами, яка була би захоплена пануючими відносинами, а головню практикованими краєвою владою методами“.

В кождому випадку тойже орган думає, що: „Треба закинути на склад давню австрійську методу репресії на свободних горожан при допомозі старостів. Жидівському народові у Східній Галичині мусить було дана спрмога свободного вислову при отворених дверях мужами свого а не старостинського довіря“.

Пам'ятайте про пресовий фонд „Української Думки“! Жертви просить сялати до Краєвого Союзу Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Української Думки“.

З польських справ.

Польща не може числити на підмогу цивілізованого світа.

„Менчестер Гвардієн“ пише: „Польща, бунтуючися проти постанов Союзу Народів резигнує на будуче з опіки цивілізованого світа і наражується на те, що впаде жертвою ворогів, які не є ще поконані“. В тім самім тоні висказується про виленську імпреву „Журналь д'Деба“. „Журналь д'Женев“ помішує цілий ряд вступних статей, в яких закидує Польщі,

яка має право вічної вдячности цілої Європи, макіявельські інтриги на Литві, Горішньому Шлеску і Східній Галичині. Той сам часопис впеняє, що війська Желіговского складаються виключно з Галичан і Познанців.

Демобілізація.

Дня 22. ц. м. відбувся засідання польської військової комісії, на якому посол Мажеєвскі ствердив документами,

Рг. 229/20/2. В імені Річпосполитої польської! Суд краєвий карний яко трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії що зміст часопису „Українська Думка“ число 16. з дня 23. жовтня 1920. в артикулі 1) Потішаючі симптоми в цілости (з винятком титулу); 2) „По дорозі на Збруч“ в уступах (ст. 2 стр. 41) від слів: „Населення одним турбується.“ аж до слів „ше раз помішники“; 3) „Голоси поєднання“ (на стор. 2. в 9 стр.) від гори в 2 питаннях, далі в шпальті 4 в 5 вірші з долини в 2 виклякниках; 4) „Україна і Польща“ в рубриці „Ріжні вісти“ на ст. 3. в уступі від слів „По що українська держава“ до кінця сего ар-

тикулу містить в собі ество з § 65а з. к. і § 302 з. к. узнав доковану в дни 22. жовтня 1920 конфіскаатуза оправдану і зарядив знищення цілого накладу та видав по думі § 493. п. к. заклад дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ одвічальному редакторови того часопису, щоби те рішення помітив безплатно в найближнім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки, предвиджені в § 21. зак. друк. з 17. грудня 1862 Д. п. д. Ч. 6. ех 1863, а іменю засудження за переступство на гривну до 400 Корон. — Львів, дня 23. жовтня 1920. (Підпис печаткий.)

що під час теперішньої демобілізації пущається жовнірів, в першу чергу добровольців не тільки без плащів, одностроїв і чобіт, але часами в однім тільки біло.

Третьє голосування в справі сенату.

В польських соймових кругах говорять, що дальше голосування в справі сенату відбудеться щойно 4. листопада ц. р. Пскишо ведуться партійні переговори в справі зміни складу сенату і обмеження його компетенції. Припускають, що на цій платформі прийде до порозуміння.

Агітація за сенатом.

Варшавська „Газета понедзьялкова“ доносить, що „вчора в полудне, після богослуження відбувся похід під кличем сенату. На чолі походу ішли ветерани

1863 р. за ними цехи та інституції. Час до часу підіймалися оклики в роді таких, як: „Хай живе сенат! Проч з терором! Вильно до Польщі, хай живе Галлер“. На несених таблицях виділи написи: „Франція, Англія, Америка мають сенат“ а на других „Совітська Росія не має сенату“.

Варшава Вильно.

Від вчора усталено безпосередню комунікацію поміж Варшавою і Вильном, осідком уряду „збунтованого“ польського генерала.

Присилайте передплату на місяць Падолист.

Адреса: „Українська Думка“ Львів, Ринок 10/II.

РІЖНІ ВІСТІ.

Оборонний союз на Сході Європи?

УПБ. доносить, що в Ризі розпочалися наради воєнних представників Фінляндії, Естонії, Латвії, Польщі і України. Предметом наради є військовий союз цих народів.

Заходи Вранглія в Будапешті.

„N. W. Tagblatt“ доносить з Будапешту, що там перебуває тепер місяць ген. Вранглія, що має на меті нахилити мадярський уряд, аби цей дав допомогу Вранглію. На чолі місії стоїть ген. Марушевський, котрий вже за царських часів мав велике значіння в російських військових кругах. Марушевський заявив представникови денника „Аз Ешт“, що він старастя, аби від мадярського уряду вийняти дозвіл на поворот до Росії усіх полонених, що під цю пору находяться ще на Мадярщині, та вступлення їх до армії Вранглія. Ця місія була також в інших столицях Європи. В Празі і Копенгазі її заходи не повелися.

Справа воєнного відшкодування Німеччини.

Як доносить „Matin“ французько-англійські переговори в справі воєнного відшкодування, яке має заплатити Німеччина, мають вдоволюючий перебіг. Є надія, що вони увінчаються небагом добрим успіхом.

В обороні Ірландії.

„Matin“ доносить з Нью Йорку, що демократичний кандидат Союз в своїй промові, яку виголосив в Нью-Йорку, заявив за справою Ірландії і сказав, що коли буде вибраний президентом і справа Ірландії не буде полагоджена в перших місяцях 1921. року, то він кине Союзів Народів цілий авторитет америцького народу на вагу в обороні

Ірландського народу, колиж це буде можливе, виступить навіть публично в обороні Ірландії.

Большевики проти Вранглія.

З нагоди заключення договору в Ризі совітська „Правда“ пише, що цей мир є великою перемогою російської дипломатії. Вправді совітська Росія не омержала отримання з Німеччиною, одначе це для неї поки що справа підрядної ваги, бо першим завданням совітів є під цю пору знищення армії ген. Вранглія.

„Ізвестія“ пишуть, що ратифікація мирового договору в Ризі і перемога над Семеновим усталили границі совітської Росії на Сході і на Заході. Тільки на півдні грозить совітам ген. Вранглія, який мусить бути знищений, бо інакше пропадуть усі здобутки революції.

Робітничий рух у Франції.

По донесенням з Парижа, національна рада французьких робітників веде переговори в справі нового пляну праці гірників. Є надія, що уряд приступить до умови та що тим способом справа буде мирно полагоджена.

Перед плебісцитом на Гор. Шлеську.

ПАТ. доносить, що до Битома привезено дня 23. ц. м. 15 французьких танків, що викликало велику сензацію. Також до інших міст спроваджено танки, що мають творити скріплення альянських військ.

На час плебісцитової акції рішили Німці розвинути спеціальну опіку над поодинокими містами Гор. Шлеська. Крім сього приготвляють вони проект автономії для Гор. Шлеська. Цей проект має бути предложений німецькому парламенту, коли людиність Гор. Шлеська

заявиться за такою автономією. Ухвалення автономії в німецьким парламенті запевнене, бо в цій справі заявили вже представники усіх партій. ПАТ. додає,

що польські чинники на Гор. Шлеську переконані, що обітниці автономії не багато допоможуть Німцям при плебісциті.

Конечність обнови кооперативного життя.

Наша кооперация, що перед війною так гарно розвивалася і подавала надію, що займе перше місце між кооперативами цілого краю, наслідком війни сильно занепала. Сей занепа додиче хвилевий Вона з нею мусить скоро підвестися і піднесеться, бо ідея, яка раз прийметься в народі не дасть з нею вирватися, а ідея кооперативу зростає з нашим народом нерозривно. Доказом сего також її розвиток на великій Україні серед гнету царської Росії, яка була противна всякій кооперативу, та серед змінчивих часів світової війни. Там перетерпіла вона всі прослідкування, всі важкі бурі, які доводиться пережити нашому народові і живе та розвивається. Приблала вона там форми такі, що слід нам піти її слідами. Українська кооперация не тільки сповняє свої ближні задачі організує на велику скалю грошеві, торговельні і продукційні спілки і їх союзи, але також заступала покликани чинники себ то державу в її обовязку дати освіту широкому верствам і дала народові школи, придруди бібліотеки, часописи, театри, кіна з навчальними образами, одним словом вона подбала не тільки про матеріальне, але і про моральне добро народа. Навіть в найтяжчих часах вона була пристановищем української думки та нераз одинокою явною українською організацією, хочай часто під чужим видом, бо навіть з московською урядовою мовою. Тому коли настала воля, українська кооперация стала головною основою українського будівництва державного, а коли знов прийшли важкі удари на наш нарід, вона устоялася серед загальної руїни та показала чинником, з яким кожний на Україні безумовно мусить числитися.

Нині вона невміруча і нема сили, яка би змогла її знищити.

В чім жеж тога сила?

В її громадності скажемо коротко. Кооперация проникнула на великій Україні всюди, стала загальною народньою організацією, до неї пристали всі, весь загаль і в тім її сила. Се не дрібні гуртки наші, що оснуються на ідейній праці нечисленних одиниць, се рух масовий, який обняв весь український загаль і тим він могучий та непоборимий. В околи двайцяти тисячах кооперативів першого ступня повязаних в 256 всеукраїнських Союзах зрутувалося поверх двайцять мільонів українського населення, се є 90 проц. всего населения Великої України. Кооперация сею об-

слугує армія урядників кооператорів, яка доходить до 100.000 осіб!

Такою мусить стати і наша галицька кооперация. Нарід мусить вже раз зрозуміти, що йому кредитова кооператива не тільки потрібна, коли він потребує в неї зажитися, або помістити зайву готівку, торговельна тоді, коли йому треба якийсь предмет дешево набути, а продукційна, коли він хвилево не може якогось продукту збути, та красше оплатитися йому його перерібка. Він повинен знати, що слабі тільки в громаді можуть бути сильні, бо громада великий чоловік та забезпечуватися в трівці спілководній організації для піднесення свого добробуту дорогою кредиту, спільної продукції, спільного збуту і закупки.

Спілководна організація повинна обняти все життя, вона повинна обєднувати всіх не тільки для хвилевої потреби, але повинна стати трівкою, постійною їх організацією. Тоді тільки буде вона сильна, коли обїме весь трудовий загаль, коли той загаль зрозуміє, що злочинном супроти спілки і його самого є, коли, як то в нас часто буває, член кредитової спілки ставши ним з конечности, при зятягання позички вже при послідній раці жадає зачислення йому виплаченого уділу на сплату довгу, або коли другий купує чи продає приватному купцеви, коли надїється дістати грейцар більше, або як то ми в спілках молочарських бачили, доставляє їм молоко до перерібки, коли не має його де подіти, а не дає, коли хвилево його ніякше може спожиткувати, не вважаючи на це, що спілка зобовязалася до постійної доставки і мусить свого зобовязання додержати.

Наші люде мусять тямити, що приналежність до спілки, то не хвилевий інтерес, то шлюб, який їх вяже до самої смерті.

Обновлюючи давню, або засновуючи нову кооперативу, мусимо її будувати на правдивих кооперативних основах. Духом чистої кооперативу має бути перенята уся діяльність наших спілок. Не користь одиниці, а спільне добро має бути її метою. Один за усіх, а всі за одного — має стати їх кличем.

Так понятя кооперация буде трівкою і міцною організацією, яка буде могла віддати великі користи своїм членам і народові.

Тяжка занавіса закриває нашу найближшу будучність, не знає яка доля постигне наш нарід і його частини, та яка небудь вона не булаб, спілководна ор-

Провідники совітської Росії.

В одному з останніх чисел подав „Journal de Geneve“ силветки провідників совітської Росії, які подаємо в передладі:

Ленін.

Ленін живе без жадного комфорту в Кремлю. Мимо цього, що він є президентом Ради народних комісарів, не має він виконавчої власти як би можна було думати а дає напрям комуністичній думці. Він викладає цю думку в ясных і простих висказах. Його тонкі плякати, розповсюджені мільонами примірників, вдираються до найменших сіл. Заразом апостол і євангелист державного устрою він є рівнож його філософом.

Ленін має багато трудностей в тім, щоби пристосуватися строго до правил життя, які видано для його співгромадян і вдає, що ніби то він не завважає, як другі проводирі совітської республіки не заховують цього самого аскетизму. Розказують, що якийсь селянці, яка прийшла тільки тому, щоби принести йому гуску, він наговорив дурниць, звертаючи увагу, що накази апровізації заборонюють цю додаткову поживу. Навіть тоді, коли він прибитий на дусі потребував конче кращого відживлювання, він не хотів прийняти більше понад свою пайку; треба було аж наради збору лікарів і урядників, щоби його нахилити до пиття вина, треба було покликнутися на це, що хобори мають право на спеціальні правила. Отсі оповідання є предметом особлившої уваги і розмов бідних людей. Вони причиняються до популяризування діла Леніна і притягають до нього рівнодушних.

Ленін носить просту одєжу — мягкий ковнір і блюзу — і його можна би

взяти при стрічі на улиці, за дрібненького журналіста провинції. Тільки він показується рідко, а коли показується то в шатах, які могли би впливати на увагу товпи — наприклад в театрі, де його сілюетка і його монгольське обличчя відбивається від стіни витапетованої одною червоною краскою.

Культ його особи перевищає що до сили обожання, яким горів мужик для небіщика „батьюшки“. Люде складають присягу на його образ. Його слова повторюються до нескінченности тисячами знаціоналізованих фонографів, які кружляють в клубках большевицької партії. Ціла комуністична Росія палить кадила у його ніг.

Він сам, о характері негармонізованім, де тертя екстремів викрешуч іскри, вишукує з ненавистю рецттки старого режиму, і брутально нищить їх без відпочинку та холодно мов лід, підписує засуди смерті.

Троцький.

Троцький (Бронштайн) народний комісар для війни і президент совітів салдатів революції, з походження німецький Жид, держить найбільшу, виконавчу власть у державі. Горячий пропагандист, з рідко бувалою фізичною відвагою, він в цілости створив це чудо — червону армію і можна сказати, що тільки йому завдячують мешканці Москви ці величаві військові свята, які він їм устроїв останнього року, прогнаючи одного за другим: Юденіча з Естонії, Колчака із Сибіри, Денікіна з Криму. Все вказує на те, що Троцького не люблять а ще менше поважають. Факт, що одного з його близьких родичів, директора інтендантури, поставлено перед суд за паскарство, йому багато пошкодив.

Радек.

Радек (Собельзон) чоловік рухливий і діялький, котрий щойно перейшов трийцятку, вивопнює тепер функції загального секретаря III-ого Інтернаціоналу. Він живе між Москвою а Берліном. Багато людей думало, що він зістане народним комісарем для зовнішних справ. Одначе як він вияснював, з жалем одній з повірених собі осіб: „це було неможливе, я є Жидом і польським Жидом“. Радек, цілковито зайнятий особистими зносинами з закордонною пресою, а що до інших справ, послугуючися Чічеріном, як би яким манекіном, заховав для себе відділ комуністичної пропаганди в Німеччині і в Польщі. Означується його звичайно як будучого шефа совітів, які по думці максималістів повинні зродитися в Варшаві і в Берліні. На нього покладають надію, як на одного з будучих провідників півночі Середної Європи.

Зіновєв.

Зіновєв (Апфельбавм) старий і вірний приятель Леніна, рівнож Жид, є президентом III-ого Інтернаціоналу, як Радек його секретарем. Він є рівнож президентом „Комун північної Азії“ (Петрограду і його околиці).

Камєнєв.

Камєнєв (Розенфельд), президент совіту робітників і салдатів Москви, також Жид, рівнож від довгого часу звязаний з Леніном, відповідає типови „салдонових большевиків“. Зручно веде переговори та по мистецьки зводить до згоди впрост противні інтереси і задля цього тішиться славою того, що потрафить розвязати найделкатніші справи, його вибрано послом до Лондону. Він

є найбільше Європейцем і одним з пяти голов большевицької Росії.

Пять голов совітської республіки.

Ленін, Троцький, Радек, Зіновєв і Камєнєв працюють в цілковитій згоді з собою. Вони мають владу, по яку ніоден монарх не смів сягати. Моли часом здавалося, що між ними повставали якінебудь рижниці, то це було тоді, коли ці мужи задумували показати антанті, що вони не творять собою бльоку, як це в дійсности є. Здається, що не має причини, щоби якінебудь трудности могли їх розєднати.

В цім гурті, Ленін грає ролю папи, Троцький Наполеона, Радек є дипломатом, Камєнєв є паном Москви а Зіновєв опановує Петроград і одночасно є президентом III-ого Інтернаціоналу.

Калєнін.

Отсе особистости другого ряду. В них передовсім Калєнін, президент виконавчого центрального комітету, одинокий правдивий селянин, що сповнює високі функції, символ, що повинен уосібнювати, в очах сільського населення селянську диктатуру, відбуває довгі подорожі з одного на другий кінець краю, задержуючи свій люксовий вагон, давнійший поїзд великого князя Николая, в місточках та селах, дозволяючи себе подивляти бідним народом, що зближається до нього, щоби йому передати свої бажання.

Невський, його заступник, рівнож руський від рілі, одержав спеціальну повинність розповсюдження комунізму поміж рільним робочим народом. Калєнін має тільки обмежений вплив.

Чічерін.

Чічерін правдивий руський, навіть

ганізація для него необхідна, на волі чи в неволі. Втім другім случаем вона одинока може бодай в часті засупити державність. Тому до обнови і поширення кооперації нам треба негайно взятися. Не слідно вимовлятися перепонами мними, а навіть дійсними пересліду-

ваннями, їх треба всіма силами побороти і кооперативу обнови або утворити, бо вона потрібна кождому з нас чи продуцентова, чи консументова, як воздух або корм до життя. Без неї життя не має.
Д. Коренець.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Телеграми польської телеграфічної агенції (ПАТ)

Українське звідомлення.

Відень. УПБ. доносить під да-тою 23. ц. м. Наша офензива між Бугом і Дністром, котра зачалася 18. ц. м. віднесла великий успіх. 7 му і 45 ту дивізію совітських військ знищено. 413 і 365 большевицький полк окружено під Жмеринкою і взято в полон. Неприятель, побитий уступає в безпорядку на лівий беріг Буга. Дальше обсадили ми Вапнярку, важний залізничний узел на шляху Жмеринка-Одеса. Над Дністром обсадили ми Ямпіль.

Звідомлення червоної армії.

Москва. Звідомлення червоних військ з 25. ц. м. доносить про заняття Оріхова. Червона армія бореться в області Гуляйполя.

За привернення царського престолу.

Париж. В звіті про політичне положення в південній Росії, доносить "Матен", що від недавна ведеться в південній Росії, а головно на Криму, пропаганда за привернення царського престолу. Яко кандидата на престол вичисляють в. кн. Михайла Олександровича, другого брата б. царя Миколи II. Президент республіки Кривошеїн заявив кореспондентова "Матена", що він переконаний, що прийде година, а тоді плещити рішити про утворення конституційної монархії. Та правительство не зробить нічого, щоби цю хвилю прискорити або й вплинути на настрої населення.

Грецький король помер.

Париж. Азас. Грецький король Олександр помер.

Димісія бельгійського кабінету.

Брукселя. Кабінет Делякроа постановив вручити королеви димісію.

Вісті зі Сибірі.

Владивосток. Азас. Японці евакуують Хабаровськ. Совіти зажадали від Сибіру 100 мільонів пудів золота. Генерал Семіонов покинув Чіту. Провізоричні збори обняли власть.

Вірменія відкинула совіт. ультимат.

Царгород. Азас. Вірменське правительство відкинуло ультимат совітів, який домагався зрвання зносин з антантою.

дворянського походження, зневоленій повинуватися волі центрального вико-навчого комітету комуністичної руської партії, а Радекови з особна. Він виглядає як професор в потребі і робить вражіння чогось аномального, приймаючи ноти горячкою, однак з виглядом, як би він не зрозумів скорше як в дві мі-нуті по тім як розмовляючий скінчить. Московська людина радо бавиться о-собливостями свого комісаря для зовнішніх справ. Він спить в день, в ночі працює. Його посуджують о заживання кокаїни.

Луначарський.

Луначарський займався тим, щоби навчити нарід читати. Він розвинув школи, бібліотеки, музеї, однак загально взявши його програма лишається ще на папері. Луначарський — це здібний чоло-вік, добрий бесідник і талановитий жур-наліст.

Сталін.

Поміж народними комісарами, Ста-лін, з походження Кавказець, якого по-дорожі до Польщі, України і Фінляндії здобули рекорд, кермує міністерством націй. Маючи довіря своїх товаришів, він розв'язує шоденні труднощі, які приносять зі собою правління многими народами, що, від Петрограду до Вла-дивостоку замешкують давнє царство. Від него залежать совіти, утворені чу-жинцями, що осталися ще в Росії і при-вернулися до большевизму, як совіт Німців, Хорватів і інших.

Раковський.

Цікава то особа цей Раковський, давній румунський боярин, президент радянської республіки України, покликаний на це становище власне з причини

Російська і польська телеграма про ратифікацію мир. прелімінаріє.

Варшава. Пресовий виділ міні-стерства загр. справ звідомляє: Дня 24. ц. м. міністерство загр. справ одержало з Москви таку телеграму: Центральний російський виконуючий комітет совітів ратифікував договір про мирові прелімінарі і про перемир'я заключене в Ризі дня 10. ц. м. між Росією й Україною з одної а Польщею з другої сторони. Ви-міна ратифікації згідно з договором повинна послідувати в Лібаві до 2. падо-листа ц. р. Совітська Росія з глибоким вдоволенням витає початок мирових су-сідських зносин з Польщею. Підп. Чі-черін.

У відповіді на повишу телеграму міністер загр. справ Сапега вислав теле-граму такого змісту: Москва, Чічерін, Раковський. Польський сойм одногос-но ратифікував договір про мирові прелімінарі і про перемир'я. Вірю глибоко, що для держав, котрі дійшли до поро-зуміння, отвиряється період мира й у-спішного розвитку, що наші краї могти-муть віддатися ділу економічної відбу-дови для добра цілого людства. Наші делегати з ратифікаційними документами будуть в Лібаві дня 1. падолиста ц. р. Пропонує виміну документів дня 2. па-долиста ц. р. Підп. Сапега.

Військовий заговор в Італії.

Медіолян. Швайц. Тел. Аг. до-носить: "Епока" пише в справі чуток про військовий заговор в Італії, що не є правдою, начеб в роковини побідної бо-ротьби під Віторіє Венето плановано замах. Очікують лишень вибуху "народ-ного гніву", викликаного уступками Італії в користь Югославії. Д'Аунціо хотів би обсадити Спліт, а ген. Сав'лія Ломбардіо і Венецію. На 3. XI. плану-ється приїзд Д'Аунціо до Риму. Джо-літті має мабут зарядити уставлення гармат для оборони перед літаками.

Динамітовий замах в Італії.

Берно шв. "Н. Цір. Цтг." до-носить з Медіоляну, що в Карарі викона-но динамітовий замах на касарні. Вибух заподіяв лишень матеріальні шкоди. Під Генуєю кинено на переїзджуючий поїзд дві бомби. Втраг в людях не було.

свого походження, бо руський міг би видаватися надто імперіалістичним для Українців, а Українець надто імперіалі-стичним для руських. По інтимній думці правительства Москви, так як Радек ста-не головою комуністичного руку на за-хід від Бугу, Раковський кермуватиме бу-дучим комуністичним рухом Румунії, Од-нак ця година ще не вибила.

Риков.

Найважнішою установою еконо-мічною совітської республіки є "Коміса-ріят суспільного господарства", якого голова Риков, так добре, як ніхто, зро-зумів практичні проблеми комунізму і переводить націоналізацію промислу, наділ сирівців і фабрикатів і згідно з відповідними комітетами, унормовання платень. Коли перед кількома місяцями, Ленін занепав на здоровлю і здавалося, що він вже не подужає, повстало пи-тання чи Риков не стане на його місце, на чолі совіту комісарів. На цім стано-вищу він був би тільки знаряддям в ру-ках других шефів республіки.

Лежава.

Подібне становище в області еко-номічних питань займає Лежава, котрий веде агенди перехідного комісаріату зовнішньої торгівлі. Він то проводить Цен-траліє кооператив. Звісна річ, що по Марковим принципам приватна торгівля в Росії заборонена. Держава монополі-зує всю продукцію і весь внутрішній розділ і вона одна тільки має привілей торгівлі із закордоном. Віднести до кооператив це значить увійти в зносини із самим урядом совітів. От, що зяс-нює тісну зв'язь двох адміністрацій.

1. падолиста

одержуть часопис Ли-шень ті з Вп. Передплат-ників, що не залягають з передплатою за жовтень.

Торговельна школа Тов. „Просвіта“ у Львові.

Наша одинока Торговельна Школа розпочала десятій рік свого існування. З вишкою недовгої воєнної перер-ви вона безнастанно зростає. Та зріст сей є за повільний, коли порівняємо його з гімназіями.

Наша суспільність, яка так любить нарікати на латину і греку, не може освободитися з пут традиції і каже вчи-тися дітям сих так оспорюваних нею наук, хоча неодн з них має охоту і та-лант радше до більше практичного на-пряму образования.

Час і пора вже з тим зірвати та більше звертати увагу на практичні школи, а передовсім на одиноку нашу фахову школу торговельну.

Вона уладжена дуже практично, бо подає ученикови або учениці з укінче-ного III. виділовою, або гімназіальною клясою в двох роках науки цілість фа-хового образования, яке підготовляє до торгівлі, каси, спілки, і подібних під-приємств спілкових, або приватних. Для тих, що не мають відповідного шкіль-ного образования, ця школа завела підготовчу клясу, в якій за рік підго-товляє на I. рік торговельної школи. Ця кляса заведена з огляду на її прак-тичність у нас, де є багато сільської і маломістечкової молодіжи, яка не має нагоди кінчити наук приписаних до при-яття до торговельної школи, а має охоту до науки. Між тим ця кляса має найменшу фреквенцію, хоча вона за один рік науки дає знання, яке звичайно ви-магає 2—3 літ шкільної науки. Надає вона також для тих, що через війну перервали науку і багато призабули та записалися в літа. Замість морочити собі голову та від учителів вимагати пільг при іспитах в гімназії, нехай вони бе-руть за практичну науку, яка їм може дати скорше хліб і хосенне становище в суспільности. Наші спілки повинні у-бодити молодіжи прийти з підмогою, бо в той спосіб придбають собі фахово вибразуваних діловодчиків.

Школа міститься при ул. Корняків ч. 1. (Народний Дім).

Василь Нагірний.

УДІЛІ І ЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „УКРАЇНСЬКОЇ ДУМКИ“

зі Станіславова і околиці проситься складати у Видавництві

„БИСТРИЦЯ“ Станіславів, вул. Липова, ч. 1. (Локаль „Церков. Штукки“).

НОВИНКИ.

— Радник Ізидор Громницький. Дня 21. жовтня 1920 р. обходили святочно уче-ники і учительські збори академічної гім-назії і філії їж — 45 літню діяльність радн. Ізидора Громницького яко учителя. З біжучим роком прощається він з сво-єю учительською діяльністю, котру ви-конував на протягі довгого ряду літ з повною посвятою і розумінням іслан-ництва, яке йому судилося з хвилею, ко-ли тільки об'яв перший раз свій уряд учителя. Доказом того, це сердечне свя-то, яке ювілятови устроєно, доказом — промови, котрі не диктувала конвенці-ональна форма, але щирий подив для чоловіка, котрий ніс цілими літами пра-пор зичливости, любови, опіки для мо-лоді, праці, почуття обовязку для себе. Промови учителів-товаришів, учитель-учеників з різних часів діяльності юві-лянта, промови наймолодших учеників, котрі ще сидять на шкільній лавці скла-лися на цікаву мозаїку. Вона пригадува-ла нам ріжні доби нашого національно-го розвитку і ролю, яку відгравав юві-лянт у цьому всьому, ролю тиху, скром-ну, але тим ціннішу, коли вдумасмося в чесноти, що присвічували шлях життя нашому заслуженому громадянину. Пря-мо зворушували сцени, коли пригадува-

но шановному радникови це, як він яко учитель опікувався найубожчою моло-діжю, як він інтересувався, чи вона має що їсти, чи має в що одягнутися, чи має належити опіку в часі хороби. Не дивно, що один з бесідників підніс та-кий знаменний факт, що наш радник мав раз нагоду провадити своїх учени-ків від I-ої до VIII ої кляси. Мав в I-ій клясі 45 учеників і матуру складало під його проводом також 45 учеників. Зро-зуміємо також, чому на життєвім шляху товаришила висока назва „тата“, яка з з бігом часу перемінилася в почетну на-зву „дядзя“.

Радник Громницький світив пре-красним приміром почуття обовязку. Чи-чеснота покляла своє тавро як на учи-тельській так і на громадянській діяль-ности. Піднести треба, що під його у-правою розвивалася прекрасно філія ака-демічної гімназії. Число учеників, яке зросло до 800, найліпшим цього дека-зом. Поширений круг діяльності не при-бив в ньому цього, що головно підкре-слювали всі речники, не вбили в ньому серця. Бо серце говорило через нього свою найкращу мову. Для радни-ка Громницького кождий ученик був май-ном народу і він почував себе покликаним берегти цього майна.

Яко громадянин посвячував він свій час перше всього в цих установах, що найбільше зв'язані з його діяльністю як учителя. Цій діяльності віддав він ще й сьогодні розвиваючи опіку над львів-ськими бурсами. Так само й в інших товариствах віддавав він усі свої сили. Більше двадцяти літ був він виділовим Т-ва ім. Шевченка, яке пізніше перетво-рилося в Наукове Товариство.

Безпретенціональне було свято як безпретенціональною ціла особа р. Гром-ницького. Ця чеснота відбивалася також і в словах шановного громадянина, ко-ли відповідав на всі промови. Хотячи однак, щоби те свято не проминуло безслідно, ділимося вісткою про нього з широким громадянством, хотячи бо-дай цим способом зеднати пошану до заслуженого робітника й учителя. Ми певні, що всі проважатимуть з високим почуттям поваги й з ширими желаннями, щоби радн. Громницький і дальші свої літа в бодрім духови й при кріпкім здо-ровлю посвячував громадянській діяль-ности.

Учительство й ученики зложили та-кож з приводу свята поважну суму на ціль, яка все була найблища серцю ра-дника Громницького, себто на підмогу убогій шкільній молоді. — (М. Г.)

— Масові арештовання і страші зну-цання. В останніх часах польської влади переводять масові арештовання у схід-них повітах Галичини. Й так:

В Заліщиках арештовано на приказ секретаря староства і місцевої охрани до 80 осіб, між иншими — як ми вже доносили — д-ра Долин-ського, грм. Скоморовського, Коріня, Дудля і кількох Жидів.

Арештованих держано з Заліщиках через 4 дні без херчу. П'ятого дня пе-ревозено П. Шпикулу до Чорткова, від-так до Львова, а д-ра Долинського пе-ревозено до полевого суду в Золочеві.

В Скалі арештовано до 30 осіб, які перевезено до Чорткова.

В Товстім арештовано Павла Шпикулу, Курялюка, Карабі-на, Олександрюка і ин. При цій на-годі місцева жандармерія побіяла кіль-кох міліціантів нагайками по лиці.

В Борщі в ційні арештовано 16. ц. м. до 70 осіб, з яких 16 в доставлено до Львова до Бригідок. Підчас арешто-вання і переслухування в Борщеві де-яких людей в нелюдський і варвар-ський спосіб побито нагайками до кро-ви. Привязувано їх до лавки, знебл'ю-вано уста, на голови накидаво коци, щоби не бачили, хто їх бє. Переслухан-ня відбувалися під проводом п. Стем-пальського, який кермував катуванням людей і сам побивав рукою по лиці. При тому арештованим забирано їх рі-чи. Деяких побито двома наворотами й загрожено, що дістанеться їм і втретє, коли донесуть кому небудь, що їх бито. („Вперед“)

— Пачина в Ращині. В селі Гребін-нім, дідич, князь Павло Сапега, силою зганяв людей до роботи на своїх вели-чезних ланах. А зганяв не тільки стар-ших, але й дітей, 12 до 14-літніх, яким нічого не платив!

Той сам князь Сапега не хоче про-дати за гроші дров зі сервітутових лі-сів і каже собі платити збіжем, бо „гро-ші не мають вартости“.

— Берігніть провонаторів! Від часу до- часу ходять по селах Равщини якісь люд-

В кожній українській хаті повинен находитися широко народний часопис „Українська Думка“.

ці та представляються за большевиків. В селі Річках зайшов такий провокатор до одного селянина та представився йому як „большевик“ Селянин шось при такував йому. За це стрінула його така ексекція: Привязано його до коня і волочено три рази через село. Відтак на пів живого виведено його на поле і в очах матері змасакровано. („Вп.“).

— 3 театру. В суботу, дня 30. жовтня в театрі „Бесіди“ йде як прем'єра „Білий Медвідь і Чорна Пантера“, драма в 4 діях Вол. Винниченка.

В неділю, дня 31. жовтня 1920 „Чорноморці“, народня оперета в 3 діях М. Старицького.

В приготуванні „Примари“, Ібзе на „Чорт“ Фр. Мольнара і „Розбійники“ Фр. Шіллера.

— Друкарська помилка. В числі 18. нашого часопису в новинці „Життя не поезія, ні проза: воно і це і те“ — в першій реченню треба пропустити слова: „із фейлетону“, отже те речення має так виглядати: Під таким моттом з Михайла Яцкова читаємо у „Впереді“. Помилково всунене слово „із фейлетону“ зовсім змінило дальший зміст згаданої новинки.

— Як не довбнемо то палицею Приватні школи Українського Педагогічного Товариства терплять від двох літ не тільки ізза нечуваної дорожнечі, але також ізза недостатчі поміщення. Дається се особливо відчувати на провінції, де будинки, в яких містяться наші гімназії, були і є позанімані на квартири для польських військ. державної поліції, полевой жандармерії то ш. Траплялися випадки, що гімназії, виперта зі свого будинку, переносилися до бурси, та невагом й бурсу забирали, як от прим. в Городенці, де гімназія прогнана зі свого будинку, а опісля й з бурси, була зневолена відбувати науку в маю і червні під голим небом! На скорі делеції, вислані Головною Управою Товариства в сій справі до трьох польських міністерств а то Міністерства освіти, воєнних справ і внутрішніх справ дня 1. червня с. р., Тов-о одержало щойно 13. жовтня з Президії Ради шк. кр. повідомлення, що Міністерство військових справ заявило, що локалю бурси в Городенці зайнято на поміщення постерунку військової жандармерії, не може звільнити ізза цілковитої недостатчі локалів в Городенці. Тимчасом Дирекція гімназії вказувала й бурмістрови міста і жандармерії на інший будинок, цілий не занятий, більше пригожий, ніж бурса. Але на дармо. Будинок був неукраїнський. — Не менше клопоту має кружок Товариства в Рогатині. Части гімназійного будинку, відновлені великим коштом на приміщення клас, заняло військо, тож тепер приходиться знову направляти інші частини будинку, які протягом війни нищили ворожі сили. Мимо того, що минулого шкільного року убіації, заняті на квартири, займала гімназія, не хоче Команда віддати їх для ужитку гімназії. Коли так дальше піде, то хіба прийдеться наші приватні гімназії позамикати ізза систематичного роблення їм технічних перепон у правильнім веденню науки. — Не згадуємо тут про моральні терпіння учительських сил, які приходяться їм дізнавати від місцевих властей і польських народних організацій: доноси, ревізії, арештовання, конфінування і т. д. Відклики до вищої шкільної влади бувають звичайно безуспішні. — Приватну українську гімназію в Городенці приказало старство (!) перемінити на приватні гімназійні курси, хотий доси тамошне заведення мало все назву „гімназія“ й від довшого часу о тримувало що року право прилюдности!

— Знищення мостів на В. Україні. „Економіческа Жінь“ подає цікаву статистику про стан залізниць на Україні. З неї довідуємося, що на правобережній Україні по Збруч вже в перших роках війни, за царських часів висаджено у воздух 36 мостів, підчас німецької окупації і за Скоропадського висаджено 31 мостів, Денікін — 9, різні банди — 12, Румуни — 5, Поляки при останнім відвороті — аж 109. Загалом знищено там 363 мостів.

— Страшне вбивство. У Велдіжі, до лисинського повіту, Михайло Кравчук за дусив 30 літню жінку Марію і дві дочки. Вернувши з війська він не хотів жінки знати і найшов собі другу. Щоби мати вільну руку, вночі закрився до власної хати, подувив жінку й діти і зависив їх на жердці. Убийника арештовано.

— Польсько німецький комуністичний часопис. Як доносить Пат., на Гор. Шле-

ську німецькі комуністи на спілку з польськими комуністами заповідають видавництво спільного часопису на польській і німецькій мові під заг. „Rothefahne“.

— Чума в Батум. Як доносять з Москви, в Батум вибухла чума.

— Земл. трус в Перу. Телеграма з Ліми доносить, що землетрус знищив зовсім містечко Санта Лючія в Перу. Жертвою землетрусу впало кількасот осіб.

— Головна Управа У. П. Т. у Львові повідомляє, що засідання Президії У. П. Т. відбуваються кожної п'ятниці о год. 5-тій попол., і просить усі інституції і Товариства по можности не назначувати на той сам час у себе засідань. X 1-1

Просимо негайно вирівнувати передплату за Падолист, щоби не було перерви в висилці.

Оповідка.

Четвер, 28. жовтня 1920.
Сьогодні гр.-кат: Прп. Евтимія. — правосл.: Евтимія. — римо-кат.: Ал. Симеона.
Завтра: гр.-кат.: Льонгіна сот. мч. — правосл.: Льонгіна. — римо-кат.: Ап. Наркиса.

РЕПЕРТУАР НАРОДНОГО ТЕАТРУ ТОВ. „УКРАЇНЬСЬКА БЕСІДА“ У ЛЬВОВІ.

Сала Музичного Інституту ім. Лисенка (Шашкевича 5).

В суботу, дня 30. жовтня 1920 — прем'єра — „Чорна Пантера і Білий медвідь“, драма в 4 діях Вол. Винниченка.

В неділю, дня 31. жовтня 1920 р. — „Чорноморці“, народня оперета в 3 діях Мих. Старицького.

Початок о год. 7-ій вечером. Ціни місць від 15 до 40 марок. — Билети ранше до набуття в „Нар. Торговлі“ (Ринок 36.), а в день вистави від год. 4-ої попол. при касі театру. 405 1—3

Кружок українського Педагогічного Товариства в Перемишлі просить усіх кандидаток, які зложили в цьому році іспит зрелости в українському дитячому семінарі в Перемишлі, щоб у власному інтересі зараз подали день і число надання будьто відмовлення їм просьби о посаду — на адресу голови Товариства: Роман Гамчикевич в Перемишлі, українська гімназія. 398 2—3

ЛИСТУВАННЯ

(Запити і відповіді).
Дес. Загорський Роман, Лучинці п. Рогатин, Стар. дес. Строхманчун Іван, с. Денисів пов. Тернопіль, повідомляють своїх рідних, що знаходяться здорові в Німецькій Wandlacken b. Gerdawen Ostpreussen Deutschland. 2—3

Дрібні оголошення.

ВДОВА по священнику з 10-літньою дівчиною обліже заряд доми у священника на селі. Зголошення з поданням услій до Уряду парохійного в Бігалах, п. Нова Гребля. 400 2-2

ОГОЛОШЕННЯ

АДВОКАТ 385 3—3

Д-р СТЕПАН ДОЛЬНИЦЬКИЙ

веде канцелярію в школім, в домі Д-ра В. Луцького при вулиці між Урядом податковим і костел м.

На днях появляється

„Календарець для Українців-інтелігентів“

на 1921 р. 404а 1—3

64 стор. друку, поважні статті на актуальні теми, золоті слова Т. Шевченка, низка вищих думок і цінні вказівки щодо самообразування.

Коштує лиш 8 Мп.

При більшій кількості 25% опусту. Замовляти у В. МЕЛЬНИКА, ЛЬВІВ, Петра Снарги ч. 2а.

Конкурс.

Виділ „Українського Інститута для дівчат в Перемишлі“ розписує отсим конкурс на учительські сили кваліфіковані до природи, математики-фізики і історії. Жночі сили можуть мати приміщення з харчем в інтернаті і відповідну грошеву доплату після умови. Подання слати на адресу Виділу, Перемишль, вул. Татарська ч. 4.

ЗА ВИДІЛ:
о. Василь Левицький, Теодор Поліха
голова. 399 2-2 писар.

РЕВЕРЕНДА в добрім стані до продажу. Відомість вул. Глубока ч. 23 І. поверх, двері ч. 4. 402-2-3

Успішну борбу

з одежевою доріжнєю підняла першорядна

фарбарня і хемічна пральня

бо за низьку ціну протягом кількох днів перемінує стару одіж на нову. 402 1—2

І. ВАНДЕЛЬ

площа Бернадинська 15. площа Стрілецька 1.

КАЛЕНДАРІК НА 1921. Р.

„РУСАЛКА“

ВІЙДЕ ЦЬОГО МІСЯЦЯ 10 ШТ. = 60 М.; 25 ШТ. = 130 М. ГРОШІ ПРОСИТЬСЯ ВИСИЛАТИ НАПЕРЕД. 333 4-15

А. ОБЛИШ, НАДЕЦЬКА 4. ЛЬВІВ.

ЧИ ЧИТАЛИ, ВИ ВЖЕ „З ВІЙНИ“

ПОЕЗІЯ В. ЛІМНИЧЕНКА? 403 1-4
Коли ні — так купіть і прочитайте! Коштують 10 Мк. — Дістати можна в усіх українських книгарнях, або на складі у В. Мельника. Львів, Петра Снарги ч. 2а. — На поштову пересилку пришліть 3 Мп.

ЗАВТРА ВІЙДЕ З ДРУКУ

Студентський календарець „ІДЕЯ“ на 1921 р.

Добриний зміст, 80 сторін друку, вказівки що до студ. організацій, цінні статті на теми морального виховання нашої молоді.

Ціна лише 8 Мп.

Замовляти у В. МЕЛЬНИКА, ЛЬВІВ, вул. Петра Снарги ч. 2а. 404 1-3

Е. Г. ЗЕМЛІГЕР.

„СИНЯ ФЛЬОТА“

СВІТОВА ПОВІСТЬ В ДВОХ ТОМАХ

ПЕРЕКЛАД:

Д-ра МИХАЙЛА ЛОЗИНСЬКОГО.

Ціна обох томів разом 50 Мк.

Поодинокі томи по 30 Мк.

Набути можна в Адміністрації „Української Думки“ по попереднім надісланням належної квоти.

Від понеділка 25. жовтня аж до відкликання

ДРАМА ЖИДА-ХРИСТІЯНИНА

в 6 великих частях висвітлює тільки XV 3—?

ЛЬВІВСЬКИЙ КІНОТЕАТЕР **МАРУСЕНЬКА** пп. Смольни ч. 2.

ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ

ПАРЦЕЛЯЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО

„ЗЕМЛЯ“

У ЛЬВОВІ, РИНОК Ч. 43.

Переводить парцеляції більших посіlostей, інтабулює зараз купів за вл. стителів куплених ними ґрунтів. 361 9—10

Має урядове уповаження до парцеляції.

Приймає гроші на вклади щадничі.

Дяє інформації в справах парцеляційних.

Фільмовий архітевр, відзначений на конкурсі, любовну драму в 5 частях зі вступом п. з.

Дочка грача (Доля Веронки Редвіц) .:

грає від понеділка 25. жовтня аж до відкликання лише Ніно XV

== КОПЕРНИК при вул. Коперника 9 ==

Чудова туалета. Богата вистава. Головну ролю грає знана арт. Каміля HOLLAY.

АДВОКАТ І ОБОРОНЕЦЬ 3289-15

Д-р Стефан Мудрецький

Львів, вул. Глинянська ч. 18., II. поверх.

Українська Щадниця

В ПЕРЕМИШЛІ

вул. Косцюшка ч. 5.

Принймає і виплачує щадничі вклади щоденно з винятком неділь і українських свят в урядових годинах с. с. від 9—1 в полудне.

(Вкладкові книжочки „Української Щадниця“ мають пупілярну обезпеку).

Уділяє позички: гіпотечні, векслеві і на підклад цінних паперів.

Всяких інформацій і друків уділяє канцелярія інституції.

XII 41—?

ВЕЛИКА ВІДЛИВАРНЯ

ЦЕРКОВНИХ ДЗВОНІВ

з мельодійно-гармонійним звуком, — ваги від 20 до 25.000 клг. —

П. ДУТКЕВИЧА в Станиславові.

Склад готових дзвонів і всякого рода церковних знарядів як чаш, хоругв, феліг, хрестів, образів і т. п.

Міський Базар І., біля гр. кат. кафедр. церкви в Станиславові. 379 6—30

Цими днями вийде з друку в Станиславові ч. 1. ілюстрованого журналу злюбоденної сатири й гумору

„ІЖАН“

Покищо участь в журналі обіцяли (по азбуці): О. Бабій, Микоша Вороний, Роман Голіян, Лука Грабуздов, худ. О. Грен, Федір Дудко, Ів. Журбенко, худ. Зе-Пе, худ. П. Ковжун, худ. С. Коломиєць-Коломиїшів, Ол. Копровський, худ. В. Мозалевська, худ. І. І. Мозалевський, Олуд, С. Паночні, худ. П. Петіт, худ. З. Подушко, К. Полішук, худ. В. Розів, худ. А. Румерскірх, Волод. Самійленко, худ. П. Тамарин, арх. Топорків, Лесь Хомиг, А. Христин, Степан Чарнецький (Тиберій Горобець).

Редакція тимчасово міститься в СТАНИСЛАВОВІ, Готель Централь, 37.

Редактор: Видаєць: Федір Дудко. Худ. І. І. Мозалевський.